

Дело C-509/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

4 юли 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Finanzgericht München (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

6 юни 2019 г.

Жалбоподател:

BMW Bayerische Motorenwerke AG

Ответник:

Hauptzollamt München

[...]

Finanzgericht München

Определение

по дело

BMW Bayerische Motorenwerke AG

жалбоподател

[...]

срещу

Hauptzollamt München

ОТВЕТНИК

[...]

относно

мита (жалба без предварителна административна процедура)

след проведеното на 6 юни 2019 г. съдебно заседание

14 състав на Finanzgericht München (Финансов съд Мюнхен) [...]

определи: **[ориг. 2]**

А. На основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз отправя до Съда на Европейския съюз (Съдът) следния преюдициален въпрос:

Трябва ли разходите за разработването на софтуер, който е изработен в Европейския съюз, предоставен е от купувача безплатно на продавача и е инсталиран във внесените блокове за управление, да се прибавят към договорната стойност на внесените стоки съгласно член 71, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Митническият кодекс на Съюза, ОВ L 269, 2013 г., стр. 1), когато не са включени към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки?

Б. Спира производството по делото до произнасянето на Съда по преюдициалния въпрос.

[...] **[ориг. 3]**

1. Факти

Жалбоподателят внася блокове за управление от различни производители в трети държави и пуска стоките за свободно обращение. По време на митническа проверка Hauptzollamt (Главна митническа служба, наричана по-нататък „HZA“) установява, че жалбоподателят е предоставил на доставчиците от трети държави безплатни стандартни софтуерни компоненти, които са били инсталирани във внесените от него блокове за управление. Софтуерът се предоставя на портала на жалбоподателя и се изтегля от производителите в третите държави. Разработен е от дружества в ЕС, на които това е било възложено, или от самия жалбоподателя и е негова собственост, като не са плащани лицензионни такси за софтуера.

Софтуерът, който следва да осигурява безпроблемното свързване на системите и приложенията в моторното превозно средство, е необходим за извършването на различни технически операции, които се поемат от блока за управление при движение на превозното средство. Преди доставката на блоковете за управление доставчиците трябва да проведат функционален тест в съответствие с уговореното с жалбоподателя. Съставеният при това протокол от изпитването следва да документира гладкото протичане на взаимодействието между блока за управление и софтуера. Без такъв функционален тест при доставката не би могло да се установи дали евентуално настъпилите грешки са причинени още при доставянето, по време на превоза или при въвеждането на софтуера. Цялата процедура е

предмет на договорите с производителите от трети държави и гарантира не само функционалността на внасяната апаратура, но е и част от осигуряването на качеството и служи за гарантиране на правата на гаранция.

Разходите за разработване на софтуера не са декларирани в митническите декларации към митническата стойност.

След митническата проверка HZA приема, че разходите за разработване на софтуера следва да бъдат прибавени към митническата стойност съгласно член 71, параграф 1, буква б), подточка i) от Митническият кодекс на Съюза и с акт за установяване на митническо задължение от 25 септември 2018 г. определя мито в общ размер от 2 748,08 EUR за стоките, допуснати за свободно обращение през януари 2018 г. Срещу този акт жалбоподателят подава жалба без предварителна административна процедура, която HZA приема на 23 октомври 2018 г.

Жалбоподателят твърди, че този проблем може лесно да бъде разрешен, ако за софтуера може да се използва митническата процедура за пасивното усъвършенстване. В това отношение [ориг. 4] в митническото законодателство имало празнота по отношение на доставянето на продукти, които нямат характеристиките на стока.

Приложимите разпоредби на Митническият кодекс на Съюза са от време, когато не се е инсталирал софтуер или това е било твърде ограничено. Поради това на първо място жалбоподателят се присъединява към позицията на Комисията, която в крайна сметка още в акта за преюдициално запитване „Compaq“ (вж. [...] [решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716], т. 24) счита, че член 71, параграф 1, буква б) от Митническият кодекс на Съюза не е приложим и не следва да се прави предвидената в него корекция.

Не можело също така да се пренебрегне обстоятелството, че правното становище на Комисията не е отразено в гореспомнатото решение на Съда. Същевременно обаче в това решение Съдът не се е произнесъл съгласно коя точка от член 71, параграф 1, буква б) от Митническият кодекс на Съюза разходите за разработване на предоставения софтуер могат да се прибавят към митническата стойност. Ако софтуерът попада в обхвата на член 71, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническият кодекс на Съюза е невъзможно прибавянето на разходите, тъй като софтуерът не се разработва извън Съюза.

Жалбоподателят иска актът за установяване на митническо задължение на HZA от 25 септември 2018 г. да се отмени.

HZA моли жалбата да бъде отхвърлена.

Член 71, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническият кодекс на Съюза все пак обхваща доставянето на интелектуални продукти. Въпреки това е

необходимо да се разграничи това доставяне от доставянето на нематериални компоненти, които се вграждат в тях с оглед на правилното функциониране на внасяните стоки, като например програмата за пране в пералната машина или софтуера на бордовия компютър в автомобил. За разлика например от патента, модела или проекта, нематериалният компонент не е непосредствено необходимо условие за създаването на стоката. Въпреки че софтуерът е бил изработен в ЕС, той не попада в обхвата на член 71, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническият кодекс на Съюза, тъй като не е бил необходим за производството на внесените блокове за управление. **[ориг. 5]**

Предоставените нематериални елементи са част от крайния продукт, тъй като са свързани с тях, подобряват тяхната функционалност или дори добавят нова функционалност, и следователно допринасят в немалка степен за стойността на внасяната стока. Поради това било важно и какъв е предметът на доставка, за който са се съгласили страните по договора. Един компютър с операционна система, доставена от купувача, без нея е непълен. Настоящият случай е различен, тъй като софтуерът не е необходим за производството на блоковете за управление, тъй като добавянето или отстраняването на софтуера не променя [оборудването]. Поради това остава само прибавянето по член 71, параграф 1, буква б), подточка i) от Митническият кодекс на Съюза.

[...]

2. Значение на преюдициалните въпроси за решаването на спора

В настоящия случай е важно да се определи дали цената, платена от жалбоподателя за внесените от трета държава стоки (блокове за управление с инсталиран софтуер), трябва да се разглежда като договорна стойност или разходите за разработване на произведения в ЕС софтуер, инсталиран в третата държава, който е предоставен безплатно на продавача на блоковете за управление следва да се прибавят към покупната цена съгласно член 71, параграф 1, буква б) от Митническият кодекс на Съюза.

3. Приложимото право на Съюза

Член 70, параграф 1 от Митническият кодекс на Съюза предвижда:

„Базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост“.

Член 71, параграф 1 от Митническият кодекс на Съюза гласи:

„При определяне на митническата стойност съгласно член 70, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят:

а) [...] [ориг. б]

б) стойността, съответно разпределена, на следните стоки и услуги, доставени пряко или косвено от купувача, безплатно или на намалени цени, и използвани при производството и продажбата за износ на внасяните стоки, доколкото тази стойност не е включена в действително платената или подлежащата на плащане цена:

i) материали, компоненти, части или подобни, вградени във внасяните стоки;

ii) инструменти, клишета, матрици и подобни, използвани при производството на внасяните стоки;

iii) материали, изразходвани при производството на внасяните стоки; и

iv) инженеринг, разработки, художествено оформяне, дизайн и планове и чертежи, разработени извън Съюза и необходими за производството на внасяните стоки;

в) — д) [...]“.

Член 71, параграф 3 от Митническия кодекс на Съюза [...] гласи следното:

„При определяне на митническата стойност не се добавят никакви елементи към действително платената или подлежаща на плащане цена, освен посочените в настоящия член“.

4 Преюдициалният въпрос

Настоящият състав е склонен да се присъедини към становището на нидерландското и германското правителство и правителството на Обединеното кралство (вж. [...] [решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716], т. 34), че въпросният софтуер като „инженеринг“ или „разработка“ попада в обхвата на член 71, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническия кодекс на Съюза, при което се изключва прибавянето на разходите, когато той е разработен в ЕС.

Съгласно постоянната практика на Съда правото на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и обективна система, която изключва използването на субективно определени или фиктивни митнически стойности. Затова митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита

всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност (вж. в този смисъл [...] [решение от 9 март 2017 г., GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195]). **[ориг. 7]**

Съгласно член 70 от Митническият кодекс на Съюза митническата стойност на внесените стоки по принцип се състои от договорната стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена за стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, след необходимите корекции съгласно член 71 от Митническият кодекс на Съюза (който съответства на член 32 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г.).

В настоящия случай жалбоподателят е уговорил с продавачите на въпросните стоки от трети държави покупна цена, на която се базира декларираната митническа стойност. Той предоставя безплатно софтуера на продавача и следователно на производителя на внесените след това блокове за управление, като стойността на софтуера безспорно не е включена в покупната цена на завършените блокове за управление.

Разходите за придобиване по-специално не са коректно отразени в действително платената покупна цена по смисъла на член 70 от Митническият кодекс на Съюза, ако във връзка с производството и продажбата на стоките купувачът е предоставил на продавача стоки или услуги безплатно или на намалена цена и следователно може да се предположи, че производствените разходи на стоките, а оттам и покупната цена, не включват стойността на тези стоки или услуги.

Член 71 от Митническият кодекс на Съюза уточнява елементите, които трябва да се прибавят към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки с оглед на определянето на митническата им стойност. Разпоредбата съдържа изчерпателна правна уредба, тъй като съгласно член 71, параграф 3 от Митническият кодекс на Съюза не следва да се правят никакви други добавки към действително платената или подлежаща на плащане покупна цена. Следователно, ако за определени разходи по придобиването, направени наред с действително платената или подлежаща на плащане покупна цена, не е налице фактически състав за прибавянето им, се възприема договорната стойност, определена съгласно член 70 от Митническият кодекс на Съюза.

Поради това е необходимо да се изясни дали разходите за разработения в случая в ЕС софтуер съответстват на определена категория елементи, посочени в член 71, подточки i) — iv) от Митническият кодекс на Съюза, тъй като е безспорно, че няма лицензионни такси за софтуера, които биха могли да бъдат прибавени съгласно член 71, параграф 1, буква в) от Митническият кодекс на Съюза. **[ориг. 8]**

В настоящия случай е възможно или прибавяне към договорната стойност съгласно член 71, параграф 1, буква б), подточка i) или съгласно член 71, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническия кодекс на Съюза. За разлика от акта за преюдициално запитване от Нидерландия, разгледан от Съда през 2006 г. (вж. [...] [решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716]), в настоящия случай е от съществено значение да се прецени дали разходите за разработване на софтуера трябва да се разглеждат като „инженеринг, разработки, разработени извън Съюза и необходими за производството на внасяните стоки“ или като „материали, компоненти, части и други подобни, вградени във внасяните стоки“, тъй като в настоящия случай разходите за разработване на софтуера са направени в ЕС.

В [...] [решението от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716] не е било необходимо Съдът да уточнява това разграничение, тъй като в този случай софтуерът (операционната система), предоставен безплатно на продавача, е бил купен от купувача в САЩ, така че стойността на софтуера е трябвало да бъде прибавена, независимо дали се счита за „материали, компоненти, части и други подобни, вградени във внасяните стоки“ или за „инженеринг, разработки, необходими за производството на внасяните стоки“.

При разграничаването на въпросните доставки следва да се отбележи, че едната разпоредба (подточка i) се отнася до доставянето на предмети (материали, компоненти и части), а другата разпоредба до доставянето на интелектуални (нематериални) продукти (напр. инженеринг и разработки) (подточка iv).

Ако се предположи, както администрацията, че към доставянето на материали могат да се включат и нематериални компоненти, за което с оглед на текста на разпоредбата има съмнения, разграничението трябва да се прави в зависимост от това дали инженерингът или разработките са били необходими за производството на внасяните стоки.

Доставянето на нематериални компоненти, предоставени на продавача на внесените стоки, като производствено ноу-хау, дизайн или разходите за разработване на софтуер могат да попаднат в обхвата на член 71, параграф 1, буква б), подточка iv) от Митническия кодекс на Съюза, ако те действително са необходими за производството на внасяните стоки.

В това отношение е от значение да се определи предметът на доставката и какъв инженеринг, съответно какви разработки са необходими за производството му. Както основателно посочва самата НЗА от значение е единствено какъв е **[ориг. 9]** предметът на доставката, който е в основата на договора, съответно за какво са се уговорили страните по договора.

Предмет на вноса и основа на договора между жалбоподателя и продавачите му са доставките на блокове за управление с инсталиран контролиращ софтуер. За сделката между жалбоподателя и продавача е от съществено значение, че софтуерът вече е бил инсталиран в третата държава. Предвиденият в договорите функционален тест е част от производствения процес. Само чрез тази операция, включително при прилагане на желаната технологията, за жалбоподателя се гарантират функционирането и използваемостта на блоковете за управление.

Тълкуването на понятието за доставяне на интелектуални продукти в този смисъл отчита смисъла и целта на разпоредбата, че следва да се привилегирват интелектуалните услуги, които могат да бъдат отнесени към икономиката на държавата вносител (в случая Съюзът) пред тези които могат да се отнесат към трета държава. Освен това следва да се вземе предвид обстоятелството, че при доставянето на интелектуални продукти не е разрешено да се използва пасивно усъвършенстване, за разлика от доставените материали, компоненти или части (сравни член 256 от Митническият кодекс на Съюза). По този начин доставянето на интелектуални продукти се приравнява на доставянето на материални продукти, когато са с произход от Европейския съюз.

[...]